

videre, uden at man udsætter sig for de Farer, som ærede Medlemmer vistnok med Grund have udtalt, at der lod sig befrygte. Spørgsmaalet derom fortjener efter min Mening en nøiere Overveelse, og naar nu Valgloven for Kjøbenhavn skal underkastes en Revision til næste Aar, saa vilde det være en god Forberedelse dertil, om dette Spørgsmaal nu blev underkastet en alvorlig Overveelse. Hvis man ikke vil sætte det i Værk nu i denne Samling af Hensyn til, hvad der er gjort gjældende af den høitærede Indenrigsminister, at Loven skal underkastes et Gjennemsyn til næste Aar, saa maa der dog, efter hvad der nu er fremsat, være Anledning til at tage under Overveelse, om man ikke burde udstrække Vælgerklassen i Kjøbenhavn lige saa vidt som paa Landet, og da, under hvilke nærmere Betingelser det kan ske. Jeg anbefaler derfor at fremme ogsaa dette Lovforslag, og jeg skal ligesom den sidste ærede Taler tiltræde Forslaget om at nedsætte et Udvalg i Sagen.

**Kanfer:** Jeg vilde blot bede om Tilfaldelse til at gjøre en Bemærkning, som jeg glemte før, og som yderligere viser, hvor urimeligt det vilde være, om Valgretten blev udvidet paa den Maade, som Lovforslaget gaar ud paa. Det er nemlig den, at de 7,400 Vælgere med Indtægter paa 400, 500 og 600 Rd. efter de Oplysninger, der foreligge, repræsenterer en samlet Indtægt af omtrent 4,600,000 Rd., medens den Indtægt, der repræsenteres af den mindre Del af de 14,200 Vælgere, repræsenterer en samlet Indtægt af 19,600,000 Rd. Man vil deraf se, hvor stor Forskjel der i saa Henseende er imellem Minoriteten og Majoriteten, men Forskjellen bliver dog endnu meget større, naar man tager Hensyn til, at der for største Deelen betales fuld Skat af de 19,600,000 Rd., hvorimod det med Hensyn til de 4,600,000 Rd. stiller sig saaledes, at nogle af Skatteyderne kun betale Skat af  $\frac{1}{3}$ , andre af  $\frac{1}{4}$  og Resten af mellem  $\frac{1}{3}$  og  $\frac{1}{4}$  af deres Indtægter. En Indtægt af 600 Rd. svarer nemlig til en Skatteindtægt af 200 Rd. og en Indtægt af 400 Rd. til en Skatteindtægt af 100

Rd. Derefter bliver altsaa Uligheden endnu større.

**Indenrigsministeren:** Jeg ønsker kun, forsaavidt det ærede Thing maatte ville behandle Sagen yderligere endnu, at bemærke, at naar man fra visse Sider har været tilbøielig til at søge Garanti i selve Magistratens Tilværelse, saa er det allerede af et æret Medlem paavist, at den Garanti ikke er tilstrækkelig. Jeg vil sige, at den kan være aldeles illusorisk, thi det er ogsaa en af Borgerrepræsentationens Rettigheder at kunne sjerne en Magistrat, skøndt den er stadfæstet af Kongen, nemlig ved at give den Pension; thi saa kan intet Menneffe forhindre det.

**Bloug:** Jeg beder om Forladelse; Kongens Samtykke udfordres.

**Kanfer:** Jeg vil dog tillade mig at oplyse, at Kongens Samtykke ikke behøves, saafremt tre Fjerdedele af Borgerrepræsentationen beslutte det, og der ydes to Trediedele af Sagerne i Pension, og naar Forholdene blive saaledes, som vi tænke os Muligheden af, vil det neppe være en uoverstigelig Vanskelighed.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, som

vedtoges med 31 Stemmer imod 6.

**Bloug:** Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 5 Medlemmer med 36 St. imod 1.